

en Gang, maa vi se at dele, og saa maa vi se, først at gennemføre en Reform af den direkte Beskatning, som der dog er nogenlunde Udsigt til at faa gennemført, og senere se at faa fat paa den indirekte Beskatning. Det ærede Medlem sagde, at han var bange for, at vi ikke fik Raad til at revidere de indirekte Beskatningsforhold. Jeg vil dertil sige, at naar Tiden kommer, som betinger en saadan Reforms Løsning, faa vi vel sagtens ogsaa nok Raad til at løse denne Opgave; i saa Henseende ser jeg ikke saa mørkt paa det som det ærede Medlem. Men een Ting synes mig dog at være soleklår, nemlig, at naar det er givet, at vi ikke i Øjeblikket magte at gennemføre en samlet Reform baade af direkte og indirekte Skatter, vil det da være rimeligt, at vi søge at løse den Del af Opgaven, som der er Udsigt til kan løses, og løse den paa en saadan Maade, at det ikke kan siges paa noget Punkt at blive en Uret mod de smaa i Samfundet, som ere aldeles uberørte af disse Skatteloves Virkninger.

**Jens Busk:** Uagtet disse Skattelove mange Gange have været behandlede her i Tinget, er det første Gang, jeg tager Ordet i denne Sag, men jeg skal love det høje Ting, at jeg ikke skal opholde mig videre ved dem; naar jeg ikke tidligere har taget Ordet, er det, fordi jeg har tyktes, at alt, hvad jeg kunde have at sige, allerede var blevet sagt. Det forekommer mig, at hvor megen Modstand end disse Love have vakt, maa det paa den anden Side indrømmes, at vi Landboere ere blevne gjorte skammelig Uret i en lang Række af Aar ved Hartkornsbeskatningen. Jeg kan dog for saa vidt, naar jeg ser Sagen fra et praktisk Standpunkt, ikke have noget imod den stærke Maade, paa hvilken det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) paa Socialisternes Vegne farer ud mod disse Lovforslag. De have jo lovet os Landboere, at vi nu skulle have et „Skrab“ i Retning af Agitation, og jeg har da ikke noget imod, at de indledede det ved et Angreb paa noget, som enhver Landboer, hvad enten han nu hører til Husmandsklassen eller til Gaardmandsklassen, om jeg saa maa sige, er enig om, har været en Uret mod Landboerne, som det ikke er for tidligt at høre. — Naar jeg har taget Ordet denne Gang, er det, fordi denne Serie af Lovforslag har faaet en Tilføjelse til den tidligere Serie; om den tidligere Serie, om de 3 Lovforslag, skal jeg kun gøre en lille Bemærkning;

da jeg føler mig overbevist om, at det længere hen i Debatten, naar Lovforslagene komme tilbage fra Landstinget, vil faa sin Betydning. Jeg ønsker for mit Vedkommende at sige, at jeg er enig med det ærede Medlem for Bornholms Amts 1ste Valgkreds (Blem) og det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) og maaske flere, naar de have udtalt deres Glæde over og Tilslutning til det Lovforslag om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning, dens §§ 32 og 33. Jeg har for mit Vedkommende ikke noget imod at tiltræde de Forslag, som Ministeriet er kommet med. Jeg ved jo efter de Udtalelser, der ere faldne her i Tinget, at jeg ikke staar ene i denne Sag i det Parti, jeg tilhører, men hvad jeg egentlig blot vil sige et Par Ord om, er en Tak til Ministeriet for, at vi endelig denne Gang have faaet noget med angaaende Jordebogsafgiften i de tidligere slesvigske Distrikter. Vi sydjyske Rigsdagsmænd have i en Række af Aar været plagede paa Vælgermøder, ved Skrivelser og Andragender her til Tinget fra de paa-gældende Beboere, som i højeste Grad have følt sig brøstholdne over denne Jordebogsafgift. Hvad der i Særdeleshed har givet deres Agitation Fart, er, at der for en Række af Aar tilbage er faldet en Dom ved den tyske Rigsret i Leipzig, hvorefter de af vore sønderjyske Brødre, som ere blevne paa den anden Side af Grænsen, ere blevne fri for denne Skat. Nu kan man jo nok forstaa, at naar vi sydjyske Rigsdagsmænd komme sammen med vore Vælgere, der bo Nabo ved Nabo med dem paa den anden Side af Grænsen, der ved tysk Lov og Dom ere blevne fri for Skatten, beklage de sig i høj Grad over Forholdene paa denne Side af Grænsen. Efter at vi nu endelig have faaet en Venstregering, lader det til, at der ogsaa paa dette Omraade skal øves Retfærdighed til disse Landboere. Forholdet er jo det, at en Del af de sønderjyske Enklaver ved Fredsslutningen blev lagt ind under Ribekredsen; det er jo saaledes, at jeg i dette Øjeblik repræsenterer et Stykke af den gamle Ribe Amts 5te Valgkreds, som vor tidligere Formand (Sofus Høgsbro) i sin Tid repræsenterede. For denne Stump af de sønderjyske Enklaver udgjorde Jordebogsafgiften for Finansaaret 1900—1901 en Sum af 2,595 Kr. Endvidere er der jo demovre ved den anden Side af Jylland, de saakaldte 8 Sogne, som ligeledes bleve lagte fra Hertugdømmet Slesvig ind under Kongeriget ved Fredsslutningen 1864, da